

[Aksel Larsen.]

Der var ingen, der gik ind paa det, ingen af Politimændene, der sagde noget til det, og der skete tilsyneladende ingenting. Senere blev han fremstillet for de Herrer Johansen og Staal, hvorpaa de aflagde det Vidnesbyrd, at de havde set Karl Thrane i Uniform paa Grønttorvet i vildt Slagsmaal med Politiet.

Kommet saa langt oplyste Karl Thrane, at han var i Stand til at bevise, at han vel var med paa Grønttorvet, men at han var i civile Klæder og ikke i Uniform, og saa foretrak man at undlade at drage ham officielt ind i Sagen. Men til Belysning af Politiets Vidner tjener: Naar en Opdagelsesbetjent ved eller formoder at vide, at Karl Thrane i Uniform har været paa Grønttorvet, saa er de Herrer Staal og Johansen klare til under Eds Tilbud at bevidne det.

Det er klart, at disse to fortrinlige Vidner blev tiltalt med Hr. Johansen og Hr. Staal, de blev tiltalt ærbødigt; de blev ikke udskældt af Dommeren, de blev ikke krydsforhørt af Politivadvokaten, der blev ikke rejst Sag mod dem for falsk Forklaring. Men saa snart et af Forsvarets Vidner ikke var rede til at vidne det, som Dommeren eller Politivadvokaten ønskede, var Dommeren der straks med Truselen: Nu bliver De anklaget for falsk Forklaring!

Vi tager et Tilfælde fra dette Forhør. Det drejer sig om en Fru Brøcher, som ikke vil være ved, at hun har sagt: Det er rigtigt, gaa løs paa de Blodhundel og som derfor trues med at blive tiltalt for falsk Forklaring. Og hvad selve Forhørsmetoden angaar, skal jeg med Formandens Tilladelse citere et Ordskifte, der fandt Sted i Retten, og som i hvert Fald belyser, hvorledes Dommer Preisler Knudsen og Politivadvokat Lotinga holder sig Retsplejeloven efterrettelig, hvorledes de optræder lige saa „korrekt“ og „uangribeligt“ som den højtærede Justitsminister, da han her ved forskellige Lejligheder skulde omtale det kommunistiske Parti.

Fru Brøcher erklærer, at hun ikke har set, at Arrestanten Leutenberg har slaaet Politibetjenten. Leutenberg selv benægter det, af Vidner forefindes der Johansen og Staal. Fru Brøcher erklærer altsaa, at hun ikke har set Leutenberg slaa, og derpaa siger Politivadvokat Lotinga:

„Det er en ejendommelig Form for Demonstration! Deltagerne i de kommunistiske Møder stimler sammen, men de hører ikke, hvad der bliver sagt, og de ser ikke, hvad der foregaar!“

Dommeren, Grundlovens og Retsplejelovens o. s. v. Repræsentant:

„Ja, unægteligt; og derved mister det hele jo endda Formen for en Demonstration; i Stedet for at Demonstranterne skulde træde frem og sige: Ja, det har vi gjort, og meddele om deres Bevægelse, stikker de Halen mellem Bagbenene og nægter nogen som helst Deltagelse.“ — Ja, tilføjer Politivadvokaten, det vidner heller ikke om megen Rygrad blandt Førerne. Nej, siger Dommeren, og heller ikke om ærlig Overbevisning.

Altsaa, det drejer sig om Fru Brøcher, der tilfældigt har været til Stede, men som erklærer, at hun ikke har set Leutenberg slaa paa en Betjent, og derpaa faar man dette Ordskifte, som vel tilstrækkelig tydeligt beviser, at saavel Dommer som Politivadvokat var forud indtaget, at det for dem gjaldt om ved alle Midler at fremskaffe et Resultat i Retning af fældende Vidnesbyrd overfor de Mennesker, som Politiet mere eller mindre tilfældigt havde anholdt!

Og endnu et Par „Smaating“. Der er en Læge, som har forbundet en Mand, der blev saaret paa Grønttorvet, og som blev alvorligere medtaget end de to Betjente, der staar om i Rapporterne. Denne Læge bliver under Trusel af Fængsling i 6 Maaneder tvunget til at opgive Navnet paa Manden. Denne Mand er Hagge, som endnu ligger paa Hospitalet, og som paa Grund af den Medfart, han fik af Politistavene paa Grønttorvet, af Lægerne anses for at være blevet uhelbredelig sindssyg.

Justitsministeren siger: Jeg skal undersøge Sagen! Men det er jo Ting, der har været en Kendsgerning længe, det er Ting, som ikke kan være hemmelige for Justitsministeren, der nu i snart 14 Dage har ligget med hele Sagens Akter, hvor ogsaa disse Ting er omtalt, og saa burde det jo have været Justitsministerens Pligt at undersøge Sagen og ikke først nu at sige: Nu hører jeg den fremdraget, jeg skal undersøge den!

Det andet drejer sig om Dommerens og Politivadvokatens Optræden overfor de sigtedes Forsvarer, og hvor ganske vist Dommeren og Politivadvokaten befinder sig i fuldkommen Overensstemmelse med Retsplejeloven og Grundloven, for saa vidt Retsplejeloven og Grundloven har samme Tendens som Justitsministerens Tale her havde, idet han ikke kunde nævne de sigtedes Forsvarer uden at slaa fast: *Kommunisten* Mikkelsen. Det er et Tilfælde, hvor Landsretssagfører Mikkelsen har følt sig foranlediget til at besvære sig overfor højere Myndigheder, men indtil nu med et negativt Resultat.

Politivadvokat Lotinga og Dommer Preisler Knudsen har — ja, jeg ved, jeg kommer